

VOS en Haas

Tot kijk

Sylvia Vanden Heede
*met tekeningen van
Thé Tjong-Khing*

 | LANNOO

In dezelfde reeks

Vos en Haas
Vos en Haas Op het eiland
Het dikke boek van Vos en Haas
Vos en Haas en de dief van Iek
Koek koek Vos en Haas
Dag Vos, dag Haas
Een echt zwijn is stoer
Het tweede dikke boek van Vos en Haas
Vos en Haas Waar is het ijs?
Vos en Haas en de bosbaas
Het derde dikke boek van Vos en Haas

www.vosenhaas.com

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

Illustraties: Thé Tjong-Khing
Grafische vormgeving: Studio Lannoo

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2016

ISBN 978 94 014 3468 3

D/2016/45/123

NUR 287, 282

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Post voor Uil	9
Vet	24
Bezoek in de nacht	34
Een barst in het ei	45
Kale kip	56
Het verhaal van Tok	71
Het plan van Haas	83
Spikkels	104
Kraaien	120
Op reis	134

POST VOOR UIL

Het is hartje zomer.
Vos en Haas liggen in de zon.
Het is erg heet.
Haas heeft een petje op.
Maar Vos niet.
Hij ziet zo rood als een kreeft.
‘Smeer me eens in,’ zucht hij.

Haas kreunt wat.
Ze heeft er geen zin in.
Ze lag net zo lekker.

‘Toe Haas, toe!’ zeurt Vos.
Maar Haas wil echt niet.

‘Dan doe ik het zelf wel,’ bromt Vos.

Hij pakt de fles met olie
en knijpt die leeg op zijn buik.
Br! Wat is dat koud!
Vos smeert zich helemaal vol.
Zijn vacht plakt ervan.
Alleen zijn rug doet hij niet.
Daar kan hij niet bij.

'Haas!

Haas, kun jij bij je rug?'

'Ja hoor! Kijk maar!'

En Haas doet het voor.

Gek.

Haas kan het **wel**.

En Vos kan het **niet**.

'Je bent dik, Vos.

Veel dikker dan ik.

Daardoor komt het.'

'Dik? Ik ben **niet** dik!

Ik heb een maatje meer,' zegt Vos.

'Ik ben **vol** en **rond**

en rond is **mooi**.

Ik voel me goed in mijn vel.'

'Je voelt je goed in je **vet!**' lacht Haas.

Het was een grapje.

Maar Vos lacht er niet om.

Hij kijkt zo sip!

Haas heeft al spijt van wat ze zei.

‘Ach Vos, geef me die fles eens.
Dan doe ik je rug wel,’ zegt ze lief.

‘Hee Vos! Hee Haas!’ horen ze plots.

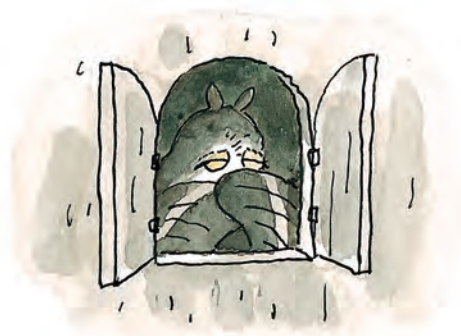
Het is Uil die zo roept.
Hij zit in zijn boom
en wenkt door het raam.

‘Wat vreemd,’ zegt Haas.
‘Heel vreemd,’ vindt Vos ook.
Want sinds Uil een ei heeft,
wil hij niemand zien.
Hij heeft het veel te druk met broeden.
Dag en nacht zit hij op zijn ei.
Broeden is zwaar werk.
Daar kun je niks bij hebben.

‘Dag Uil! Komt je ei uit?’ vraagt Haas.
Uil schudt zijn kop.

‘Nee, nee.
Daar is het nog te VTOEG voor.’

Hij zucht eens diep.
Wat kijkt hij triest!
En wat ziet hij bleek!

‘Wie is Tok?’ vraagt Haas hardop.
‘Wist ik dat maar!’ zucht Uil.
‘Ik wed dat het een kip is,’ zegt Vos.
En hij likt zijn bek.

Is Tok een kip?
Wat moet die kip van Piep?
Wil ze het ei?
Maar het is het ei van Uil!
Of niet?
Of wel?

‘Ik **moet** het weten!’ roept Haas uit.
‘En ik heb een idee!
We vragen het gewoon zelf aan Tok!
Vos, pak pen en papier.
Uil, jij schrijft een brief.
Schrijf:

Dag Tok.
Wie ben je?
Wat wil je?’

‘O, nee! Dat durf ik niet!’ schrikt Uil.
‘Misschien is die Tok een naar beest.
Een **lellebel**. Een **snotgans**.

Nee, ik schrijf niet.
Ik doe net of ik nergens van weet.
Dat lijkt mij het beste.
Lekker ongestoord op mijn ei,
met alle ramen dicht en de deur op slot.
Ja, ik denk dat ik **dat** maar doe.'

Uil voelt zich een stuk beter.
Hij lacht alweer.

'Weg Vos! Weg Haas!
Ik heb geen tijd voor praatjes.
Ik moet **broeden!**
Broeden is zwaar werk, weet je.
Daar kun je niks bij hebben.'

Uil duwt Vos en Haas het huis uit.
Hij schuift de grendel op de deur
en sluit de luiken.
En omdat hij zelfs geen post wil,
plakt hij de brievenbus dicht.

Vos en Haas zijn erg stil.
Ze zitten nog wat in de tuin.
Haas denkt aan de brief voor Uil.
Vos denkt aan wat Uil zei.
De zon schijnt.

‘Zeg, Haas.
Ik ben toch niet vet?’ vraagt Vos opeens.
‘Echt vet, bedoel ik.’
‘Nee hoor,’ zegt Haas.

‘Je bent niet vet.
Je bent alleen een beetje dik.’
Vos zucht eens.

‘Ben ik echt niet vet?’ vraagt hij weer.
‘Want Uil zei...’
Dan zwijgt hij gauw.
Hij durft het niet te zeggen.
Zo erg schaamt hij zich.
‘Wat zei Uil?’ wil Haas weten.
‘Uil zei... Uil zei...’
Vos haalt diep adem.
Dan zegt hij het toch:
‘Ik ben vet van top tot teen!
Dat zei Uil.’

Haas kijkt naar Vos.
Ze kijkt eerst naar zijn voeten,
en dan naar zijn buik,
en dan naar zijn kop.
‘O Vos,’ lacht ze zacht.
‘Ja zeker ben je vet!
Je bent vet van de olie in je vacht.
Dat bedoelde Uil.
Snap je?’

Vos is blij.
Hij is **niet** vet.
Hij is alleen een beetje dik,
zo hier en daar.
Hij kan niet bij zijn rug.
Maar wat geeft dat?
Hij heeft Haas toch!
Die doet zijn rug wel!

‘Hee Vos! Hoe kan dat?
De fles is leeg!
Jij deed er te veel op.
Geen wonder
dat jij zo vet bent!’